

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor

HOTĂRÂREA nr. 3-123/2022 cu privire la examinarea contestației cet. XXXXXX împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2022 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, XXXXX

mun. Chișinău

13 octombrie 2022

Examinând în ședință publică contestația cet. XXXXXX (deținut în Penitenciarul nr.x) împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2022 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, XXXXXX și audiind informația prezentată de către raportorul Octavian Lazarev, Colegiul de disciplină și etică,-

CONSTATĂ:

La xx.xx.2022, Inspecția procurorilor a înregistrat conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor, sesizarea cet. XXXXXX, privind faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXX.

Potrivit sesizării cet. XXXXXX, s-a stabilit, că la xx.xx.2022 procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXX, examinând plângerea lui din xx.xx.2022, privind comiterea infracțiunii de către persoanele cu statut public din cadrul Curții de Apel Chișinău, care au examinat cauza penală în privința petentului, neîntemeiat a refuzat examinarea acesteia în ordinea prevederilor art.274 din Codul de procedură penală. Totodată, a fost informat greșit că are dreptul de contestare a hotărârii în ordinea art.265 alin.(2) din Codul de procedură penală, informație care poate fi considerată ca acțiune înșelătoare în mod intenționat, cu scopul de a urma calea unei proceduri inexistente.

La xx.xx.2022, prin decizia sa, Inspecția procurorilor a încetat procedura disciplinară în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, XXXXXX, din motivul neidentificării temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară. Pentru a se pronunța astfel, Inspecția procurorilor a reținut, că verificând argumentele invocate și ascultând și argumentele procurorului în Procuratura Anticorupție, XXXXXX a subliniat că, la xx.xx.2022, Procuratura Anticorupție a înregistrat plângerea cet. XXXXXX, privind comiterea de către angajații Curții de Apel Chișinău, a infracțiunilor prevăzute de art.303, art.310, art.327 și art.329 din Codul penal. Prin ordonanța din xx.xx.2022, s-a refuzat în examinarea plângerii în ordinea prevederilor art.274 din Codul de procedură penală. În motivarea ordonanței, a indicat că, „Potrivit dispoziției art.265 alin.(1) din Codul de procedură penală, „organul de urmărire penală este obligat să primească plângerile sau denunțurile referitoare la infracțiunile săvârșite, pregătite sau în curs de pregătire chiar și în cazul în care cauza nu este de competența lui”. Ordonanța emisă se prezumă a fi legală, deoarece nu este anulată.

Prevederile art.265 din Codul de procedură penală nu trebuie confundate cu alte legi și nici nu pot fi aplicate în situația pretinsă de petiționarul XXXXXX de vreme ce

legiutorul a reglementat prin această prevedere legală obligativitatea organului de urmărire penală și anume de a reacționa, primi și examina plângerile sau denunțurile doar referitoare la infracțiuni. În context, în plângerea adresată Procuraturii Anticorupție se invocă pretinsa săvârșire a unor *infracțiuni* în viziunea petiționarului, fără a exista o bănuială rezonabilă privind comiterea acesteia or, circumstanțele invocate de petiționar, urmează a fi elucidate odată cu fondul cauzei în procesul realizării dreptului la un recurs efectiv. Prin urmare, necesită de a fi delimitată o plângere a cărei obiect și conținut constituie diferende sau disensiuni și care doar în opinia persoanei reprezintă infracțiune, de plângerile penale sincere sau denunțurile pozitive care cu adevărat se referă la infracțiuni. În primul caz, după o analiză minuțioasă și determinării lipsei caracterului penal, organul de urmărire penală nu are vre-o competență de a soluționa plângerea și necesită să ia o atitudine doar prin readresarea acesteia instituției/organului competent în vederea examinării ei prin prisma altor legi, iar în a doua situație, atunci când circumstanțele cazului cu adevărat o cer, organul de urmărire penală este obligat să primească plângerile sau denunțurile, avându-se în vedere că legea procesuală penală poate fi aplicată doar în desfășurarea procesului penal și doar atunci când real s-a săvârșit o infracțiune prevăzută de legea penală. În concluzie, plângerea petiționarului XXXXXX se identifică a fi una părtinitoare, iar primirea plângerii și pornirea urmăririi penale nu poate avea loc după bunul plac și la indicația petiționarului, pentru care pretexte procurorul va respinge plângerea petiționarului cu privire la pornirea urmăririi penale privind comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 303, 310, 327 și 329 din Codul penal de către angajații Curții de Apel Chișinău, din motivul netemeinicii ei, considerând astfel că drepturile și libertățile petiționarilor garantate de art.6 din Convenția Europeană, art.20 din Constituție, nu au fost încălcate. La xx.xx.2022, în Procuratura Anticorupție a parvenit plângerea avocatului XXXXXX, în interesul petiționarului XXXXXX, în ordinea prevederilor art.299¹ din Codul de procedură penală, împotriva ordonanței din xx.xx.2022. Prin ordonanța procurorului ierarhic superior, din xx.xx.2022, s-a respins plângerea înaintată, ca fiind neîntemeiată.

În argumentarea soluției emise, s-a indicat că „...procurorul corect a argumentat ordonanța, din xx.xx.2022, menționând faptul că organul de urmărire penală este obligat să primească plângerile sau denunțurile referitoare la infracțiunile săvârșite, pregătite sau în curs de pregătire chiar și în cazul în care cauza nu este de competența lui. La caz, obiecțiile petiționarului urmează a fi examinate în cadrul cauzei penale în care ultimul este vizat, sau în procedura unui recurs efectiv în instanța națională, sau internațională. Or obligativitatea organului de urmărire penală este anume de a reacționa, primi și examina plângerile sau denunțurile doar referitoare la infracțiuni”.

În prezent, petiționarul a înregistrat, în ordinea prevederilor art.313 din Codul de procedură penală, o plângere la Judecătoria Chișinău, sediul XXXXXX, prin care a solicitat examinarea legalității ordonanțelor din xx.xx.2022 și xx.xx.2022. Ședința de judecată a fost fixată pentru data xx.xx.2022, ora xx:xx.

Urmare a verificării sesizării și a materialului probator, Inspecția procurorilor a constatat că acțiunile procurorului în Procuratura Anticorupție, XXXXXX, nu constituie abatere disciplinară, nefiind stabilite careva încălcări ale legislației de procedură penală. Or, potrivit prevederilor art.3 din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității,

rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului, legată de exercitarea atribuțiilor sale. În condițiile prevederilor art.13 din prezenta lege și ale Codului de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului din partea procurorului ierarhic superior și a instanței judecătorești.

Art.36 din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016 stipulează, că procurorii sânt sancționați disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute la art.38 din lege.

Conform prevederilor art.49 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Procuratură, procurorul poate fi tras la răspundere disciplinară dacă în urma verificării argumentelor sesizării, Inspecția procurorilor va constata temeuri rezonabile privind comiterea unei abateri disciplinare de către procuror.

Analizând probele administrate în cadrul verificării sesizării, explicațiile procurorului XXXXXX, și actele procedurale întocmite de el, de către Inspecția procurorilor s-a conchis, că temeuri de tragere a procurorului, XXXXXX, la răspundere disciplinară, conform art.38 din Legea cu privire la Procuratură nu sunt. Cu atât mai mult că, petentul și-a folosit dreptul său de a contesta judecătorului de instrucție, potrivit art.313 Cod de procedură penală, ordonanțele procurorilor din xx.xx.2022 și xx.xx.2022. Plângerea petiționarului înregistrată, în ordinea art.313 Cod de procedură penală, urmează să fie examinată de către Judecătoria mun.Chișinău, sediul XXXXXX.

În aceeași ordine de idei, Inspecția procurorilor a subliniat, că un procuror nu poate fi tras la răspundere numai pentru interpretarea normelor de drept și aprecierea circumstanțelor unui caz, bazate pe proprie convingere, formate în urma examinării datelor de fapt în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv.

În astfel de circumstanțe, Inspecția procurorilor nu a identificat temeuri pentru tragerea procurorului XXXXXX la răspundere disciplinară.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția procurorilor, la xx.xx.2022, cet. XXXXXX a depus contestație împotriva acesteia și a solicitat Colegiului de disciplină și etică anularea deciziei, calificând-o ca ilegală și neîntemeiată.

În susținerea contestației depuse, cet. XXXXXX a invocat, că „...*inspectorul Nicolae Tricolici a admis aplicarea eronată a normelor de drept material, interpretând în mod eronat legea, care au dus sau au putut duce la soluționarea eronată a deciziei solicitând înlăturarea neajunsurilor depistate...*”.

Cu alte cuvinte, petiționarul consideră, că inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor a examinat cu superficialitate sesizarea depusă și nu a apreciat corect circumstanțele invocate în actul de sesizare.

Conform prevederilor art.49 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, în cazul în care rezultatele verificării sesizării nu identifică nici un temei de tragere la răspundere disciplinară, inspectorul, printr-o decizie motivată, încetează procedura disciplinară.

Decizia Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării în termen de 10 zile de la data recepționării deciziei, la Colegiul de disciplină și etică (în continuare Colegiu).

Din actele cauzei disciplinare se desprinde că decizia de încetare a procedurii disciplinare a fost emisă la xx.xx.2022, iar contestația a fost depusă la data de xx.xx.2022. Totodată, este de menționat că la dosar nu există înscrisuri ce confirmă data la care petentul a recepționat decizia contestată, aceasta fiind doar data la care i-a fost expediată decizia.

Prin urmare, Colegiul constată că autorul sesizării a respectat termenul de exercitare a căii de atac împotriva deciziei Inspecției procurorilor.

Studiind contestația depusă de cet. XXXXXX și actele administrate la dosarul disciplinar, verificând argumentele expuse de petiționar, Colegiul este de părere că contestația depusă urmează a fi respinsă, deoarece sesizarea depusă inițial este vădit neîntemeiată.

Cu referire la caz, Colegiul constată că Inspecția procurorilor a acordat o apreciere justă a circumstanțelor cauzei. Astfel, în acțiunile procurorului în Procuratura Anticorupție, XXXXXX, nu au fost stabilite careva temeuri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii de către aceasta a unor abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la Procuratură.

Colegiul reiterează că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, fapt care, în cazul examinat, nu a putut fi probat.

Sub aspectul laturii subiective, Colegiul reține că în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterii disciplinare în acțiunile procurorului vizat.

Totodată, Colegiul apreciază critic alegațiile petentului și stabilește că procurorul menționat și-a desfășurat activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează (art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură), adoptând hotărârile analizate, reieșind din propria sa convingere, având la bază un anumit material probator, care i-a permis să adopte și să mențină hotărârile în cauză, circumstanțe care nu pot servi temei pentru tragerea lui la răspundere disciplinară.

Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului, legată de exercitarea atribuțiilor sale.

Într-o altă ordine de idei, necesită a fi subliniat faptul, că Colegiul de disciplină și etică nu examinează legalitatea însăși a actelor dispuse în cadrul examinării petițiilor, în cadrul urmăririi penale, reprezentării acuzării în instanța de judecată, dar verifică și se expune asupra modului în care decide un procuror să acționeze într-o speță concretă și corespunderea acestui mod, legilor și actelor normative în vigoare ce reglementează conduita profesională a procurorului.

Exercitarea unui control asupra legalității sau a temeiniciei modului de soluționare a procesului penal respectiv de către procurorul vizat nu este posibilă în cadrul procedurii

reglementate de dispozițiile Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură. Respectarea principiului independenței decizionale exclude această analiză în cadrul procedurii disciplinare, o asemenea verificare constituind prerogativa exclusivă a autorităților ierarhic superioare, și după caz, a controlului judiciar exercitat de instanța de judecată, aspect care în situația analizată a putut și poate fi pus în aplicare.

La fel, Colegiul constată că celelalte argumente invocate în contestația depusă nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.49 alin.(4) din Legea Republicii Moldova nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, pct.77⁶ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14.09.2016, cu modificările ulterioare, Colegiul, -

HOTĂRĂȘTE:

1. A respinge contestația depusă de cet. XXXXXX împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2022 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, XXXXXX.

2. Hotărârea poate fi contestată în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acesteia, la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului.

<i>No</i>	<i>Prenume și Nume</i>	<i>Funcție deținută în cadrul Colegiului</i>	<i>Semnătura</i>
1.	Vladislav GUTAN	Președinte	semnat
2.	Victor COMERZAN	Membru	semnat
3.	Octavian LAZAREV	Membru	semnat
4.	Elena CAZACOV	Membru	abținut
5.	Alexandru LOZAN	Membru	semnat
6.	Oleg TELEVCA	Membru	semnat
7.	Pavel ȚURCAN	Membru	semnat